

яких вони піддаються повній або частковій втраті чи пошкодженню, зокрема, внаслідок поломки, корозії, гниття, усушки, нормального витоку або дії молі чи шкідників;

- з недостатністю або неадекватністю маркування чи нумерації вантажних місць;

- з перевезенням худоби [1].

Конвенція про договір міжнародного автомобільного перевезення вантажів містить перелік спеціальних ризиків, які звільняють перевізника від відповідальності. Наприклад, використання відкритих (без брезентового покриття) вантажних машин, якщо це було узгоджено у накладній. Відповідальність перевізника усувається або обмежується, якщо позовні вимоги впливають з цивільного позадоговірного правопорушення (делікту), а не з порушення договору [2].

Література

1. Про договір міжнародного автомобільного перевезення вантажів: Конвенція від 19.05.1956 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_234.

2. Міжнародні перевезення вантажів [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://vvogroup.com/mizhnarodni-perevezennya-vantazhiv>.

3. Шелухін М. Л. Транспортне право України / М. Л. Шелухін, Б. В. Дерев'яно, Л. Д. Руденко та ін. – К. : Ін Юре, 2008. – 675 с.

УДК 347.824.3:656.7.045 (043.2)

Вознюк В. В.,

студентка,

Юридичний Інститут,

Національний авіаційний університет, м. Київ

Науковий керівник: Білоусов В. М., старший викладач

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ АВІАПЕРЕВІЗНИКА ЗА ЗАТРИМКУ АБО СКАСУВАННЯ РЕЙСУ

Загальними принципами відповідальності авіаперевізників є принцип обмеженої відповідальності та необхідність доведення

вини перевізника для застосування повної матеріальної відповідальності перевізника. Обмежена відповідальність авіаперевізників передбачена тому, що перевізники несуть відповідальність, незважаючи на те, що практично неможливо довести (наприклад, кількість втраченого багажу). У ч. 1 ст. 614 ЦК України передбачено, що вина є обов'язковою підставою відповідальності [1, с.182].

У разі дії форс-мажорних обставин (у тому числі несприятливих метеорологічних умов, надзвичайних ситуацій у контролі за повітряним рухом, страйків, бунтів, громадянських війн, технічних проблем або інших складнощів, які загрожують або унеможливають безпечне виконання польоту) перевізник має право без повідомлення пасажирів анулювати чи затримати рейс або анулювати раніше підтверджене бронювання.

Згідно з п. 13.2 Правил повітряних перевезень пасажирів і багажу (далі по тексті – Правил), якщо у зв'язку з дією таких обставин перевізник анулює рейс або вчинить так, що пасажир не встигне на пересадку на інший стикувальний рейс, на який він має підтверджене бронювання і який зазначений у тому самому квитку, що й попередній рейс, то перевізник зобов'язаний (за вибором пасажирів): перевезти пасажирів до місця призначення своїм наступним рейсом, на якому є вільне місце у сплаченому пасажиром класі обслуговування, або перевезти пасажирів до місця призначення за іншим маршрутом своїми рейсами або рейсами іншого перевізника, або наземним транспортом, або повернути пасажирів суму згідно Правил.

У разі затримки в перевезенні пасажир має право відмовитися від перевезення та вимагати від перевізника, з вини якого сталася затримка, повного повернення сум, сплачених за невикористане перевезення, та компенсацію за затримку, якщо така затримка перевищила допустимі строки.

У разі затримки понад допустимі строки (як правило, затримкою вважається затримка понад три години) і згоди пасажирів продовжити перевезення перевізник повинен надати пасажирів за встановленими ним нормами (в залежності від часу доби та терміну затримки) безкоштовно: безалкогольні напої, харчування, проживання в готелі, наземний трансфер (аеропорт – місто – аеропорт) тощо (п. 22.7.2 Правил). Разом з тим додаткові витрати па-

сажира понад норми, встановлені перевізником, пасажиру не відшкодовуються. Компенсація за затримку в жодному разі не перевищуватиме вартості квитка або його невикористаної частини у відповідному класі обслуговування на рейс між місцем, де була затримка, і місцем призначення.

Перевізник звільняється від відповідальності за затримку пасажира, якщо затримка у перевезенні пасажира не перевищила допустимі строки або була спричинена форс-мажорними обставинами.

Перш за все, у разі скасування рейсів авіаперевізник, повинен надавати пасажиром на їх запит пояснення щодо підстав скасування рейсу.

При цьому перевізник зобов'язаний також запропонувати пасажирам відшкодування впродовж семи днів повної вартості квитка або ж зміну маршруту, а також виплатити визначений розмір компенсації. Перевізник звільняється від обов'язку виплати пасажиру компенсації за скасування рейсу, якщо він у встановлені строки повідомив про таке скасування пасажира та вчинив необхідні заходи для забезпечення його перевезення, а саме:

- щонайменше за два тижні до запланованого часу відправлення;
- у період не більше ніж за два тижні і не менше ніж за сім днів до запланованого часу відправлення та запропоновано зміну маршруту, що дасть змогу вирушити з пункту відправлення не пізніше ніж за дві години до запланованого часу відправлення та прибути у кінцевий пункт призначення не пізніше ніж через чотири години після запланованого часу прибуття;

- менше ніж за сім днів до запланованого часу відправлення та запропоновано зміну маршруту, що дасть змогу вирушити з пункту відправлення не пізніше ніж за годину до запланованого часу відправлення та прибути у кінцевий пункт призначення не пізніше ніж через дві години після запланованого часу прибуття.

Відповідно до п. 14.2 Правил, якщо перевізник анулює чи не виконує рейс у розумні строки за розкладом або не надасть раніше підтверджене бронювання, не зупиниться в узгодженому місці зупинки або місці призначення пасажира, або вчинить так, що пасажир не встигне на пересадку на інший стикувальний рейс, на який він має підтверджене бронювання і який зазначений у тому самому квитку, що й попередній рейс, а також в інших випадках, передбачених Правилами, сума, що повертається пасажиру, повинна

дорівнювати такому розміру: якщо жодна частина квитка не була використана – сумі, що дорівнює розміру оплаченої суми за квиток; якщо була використана будь-яка частина квитка – сумі, що дорівнює різниці між оплаченою сумою за квиток і сумою за використану частину квитка.

Відповідно до статті 20 Варшавської конвенції та п. 22.3 Правил перевізник не відповідає за шкоду, заподіяну у результаті затримки, якщо доведе, що ним та його службовцями і його агентами були вжиті усі необхідні заходи для того, щоб уникнути шкоди, або, що такі заходи неможливо було вжити. Форс-мажорними обставинами відповідно до п. 13.1 Правил.

Література

1. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 р. № 435-IV. – К.: Велес, 2010. – 272 с.
2. Правила повітряних перевезень пасажирів і багажу: Наказ Мінінфраструктури України від 30.11.2012 р. № 735 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z2219-12>.
3. Конвенція про уніфікацію деяких правил міжнародних повітряних перевезень ІКАО від 28.05.1999 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_594.

УДК 347.4:656.7.073 (043.2)

Гайдар В. О.,

студентка,

Юридичний інститут,

Національний авіаційний університет, м. Київ

Науковий керівник: Білоусов В. М., старший викладач

ПОНЯТТЯ ТА ОЗНАКИ ДОГОВОРУ ПЕРЕВЕЗЕННЯ ВАНТАЖУ ПОВІТРЯНИМ ТРАНСПОРТОМ ЗА ЦИВІЛЬНИМ ПРАВОМ УКРАЇНИ

Становлення Української держави в умовах ринкових реформ сьогодні залежить від розв'язання багатьох правових проблем, у